

בש"פ 3145/23 - גבריאל מתנה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3145/23

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העורר: גבריאל מתנה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, מיום 17.4.2023, בע"ח 48116-03-23, שניתנה על-ידי כבוד השופט ע' מיכלס

בשם העורר: עו"ד דוד גולן

החלטה

1. בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, מיום 17.4.2023, בע"ח 48116-03-23 (השופט ע' מיכלס), שבגדרה אושרה החלטת בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז, מיום 12.2.2023, בפ"ת 1778-01-23 (השופטת מ' כהן).

2. נגד המבקש, גבריאל מתנה, הוגש כתב אישום בעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית, לפי סעיף 64 פקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה). על-פי עובדות כתב האישום, ביום 26.7.2022, נהג גבריאל ברחוב זה"ל בראש העין. אותה עת, חצתה הגברת מזל מרחום ז"ל את הכביש, שלא במעבר חציה. לאחר שחצתה את מרבית הכביש, פגע בה רכבו של גבריאל בעוצמה, והטיחה על הכביש. גבריאל - ששמע רעש בעקבות הפגיעה - המשיך בנסיעתו עוד כ-50 מטרים, עצר את רכבו, ומשלא הבחין בדבר, המשיך בנסיעתו מהמקום. כתוצאה מפגיעתו, נגרמה למנוחה פגיעה רב מערכתית, ובחלוף מספר ימי אשפוז - היא נפטרה.

3. ביום 8.8.2022, לאחר שימוע, הוחלט לשלול את החזקתו של גבריאלי ברישיון נהיגה, בדרך של פסילה מינהלית, למשך 90 ימים, ולאחר מכן הוארכה הפסילה מעת לעת. ביום 4.1.2023 הגישה המדינה בקשה לפסילת רישיון הנהיגה עד למתן פסק דין. בית המשפט הפנה להוראת סעיף 46ב(א) הקובע חזקת מסוכנות סטטוטורית: "הוגש כתב אישום נגד בעל רישיון נהיגה בעבירה שגרמה לתאונת דרכים שבה נגדם, יורה בית המשפט על פסילתו מהחזיק ברישיון נהיגה עד למתן פסק דין בענינו". לצד חזקת המסוכנות, נקבע בסעיף 46(ב) כך: "בטרם יורה בית המשפט על פסילה כאמור בסעיף קטן (א), ייתן בית המשפט לנאשם הזדמנות נאותה לטעון את טענותיו, ורשאי הוא שלא להורות על פסילה כאמור, אם שוכנע, מנימוקים שיפרש, כי אין בנהיגה על ידי הנאשם משום סכנה לציבור". אכן, מן הפרוטוקול עולה כי בית המשפט לתעבורה נתן לנאשם הזדמנות נאותה לטעון את טענותיו. לאחר שסקר בהרחבה את חומר הראיות, קבע בית המשפט, "כי קיימות ראיות לכאורה מוצקות בתיק". עוד נקבע כי גבריאלי לא הרים את הנטל להוכיח כי נהיגתו אינה מסכנת את הציבור. נהפוך הוא. בית המשפט ציין, כי "מעיון בגליון ההרשעות של [גבריאלי] עולה כי הוא הוציא רישיון נהיגה ב-1990 ועברו התעבורתי מכביד, [גבריאלי] צבר 50 הרשעות קודמות, כולל תאונות דרכים, אי ציות להוראות שוטר ומגוון של עבירות מסוג ברירת משפט".

4. ביום 21.3.2023 הגיש גבריאלי לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד ערר על ההחלטה. הערר - נדחה, תוך שצוין כי "לא עלה בידי [גבריאלי] לשכנע כי לא נשקפת ממנו מסוכנות לשלום הציבור" וכן כי "לא מצאתי כי נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא".

מכאן הבקשה שלפני.

5. לאחר שעיינתי בבקשה, ולאחר ששקלתי את טענותיו של גבריאלי, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה - להידחות, ללא צורך בתגובה מאת המשיבה. אפרט קמעה. רק לפני זמן קצר נזדמן לי לשוב ולציין, כי "הלכה פסוקה היא, כי רשות ערר ב'גלגול שלישי' תינתן אך במקרים מיוחדים, המעוררים שאלה משפטית עקרונית, החורגת מנסיבות המקרה הקונקרטי, או בהתקיים נסיבות חריגות המצדיקות זאת. אמות המידה הללו, חלות גם על בקשת רשות לערער, על עניינים הנוגעים לפסילת רישיון נהיגה" (ראו: בש"פ 3115/23 מלכה נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (24.4.2023) וההפניות שם). עיון בבקשה דנן מעלה, כי היא אינה נמנית על אותם מקרים מיוחדים; למעשה, גבריאלי אינו מצביע, אף לא ברמז, על נסיבות שיצדיקו מתן רשות ערעור ב'גלגול שלישי'.

6. בבקשתו, טוען גבריאלי ליישום שגוי של ההלכה: "עם כל הכבוד, שני המותבים בתיק זה לא נתנו דעתם להחלטות בית המשפט העליון לנושא של קציבת פסילה מינהלית בתיקים מסוג זה והחתום מטה מצר על כך מאוד". גבריאלי היפנה לבש"פ 7647/00 חינוואי נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(4) 812, 815 (2000), שבו ציין השופט מ' חשין כי "דומה כי פסילה לתקופה בלתי קצובה מראש אינה החלטה ראויה"; וכן לבש"פ 8514/05 אבו צעלוק נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (18.9.2005) (להלן: עניין צעלוק), שם נקבע כי החלטה על פסילת רישיון צריכה להיות תחומה בזמן על מנת שתהא מידתית. דא עקא, שבזמן שחלף מאז ניתנו פסיקות אלה, נכנס לתוקפו תיקון 78 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשס"ז-2007 (ס"ח 2089) (להלן: תיקון 78), שבגדרו חוקק סעיף 46 לפקודה, הנזכר לעיל, המורה לבית המשפט לפסול את הרישיון עד למתן פסק דין, אלא אם שוכנע כי אין בנהיגת הנאשם משום סכנה לציבור. על אף שגבריאלי לא טען, ודאי לא בפה מלא, כי עניין צעלוק עודנו משמש כהלכה מחייבת, אף לאחר שתיקון 78 נכנס לתוקף, אציין כי טענה ממין זה נדחתה בפסיקה זה מכבר, תוך שנקבע גם כי אין מדובר בשאלה עקרונית המצדיקה מתן רשות לערור בגלגול שלישי (ראו: בש"פ 5092/11 צ'צ'לינצ'קי נ' מדינת ישראל (10.7.2011)). אשר על כן, דין טענותיו אלה של גבריאלי - להידחות.

7. סוף דבר, העניין אינו מצדיק מתן רשות לערור; מקובלת עלי מסקנת בית המשפט לתעבורה, שאושרה על-ידי בית המשפט המחוזי, כי בנסיבות העניין, ובשים לב לעבר התעבורתי המכביד עד מאוד - לא עלה בידי גבריאלי לסתור את חזקת המסוכנות הסטטוטורית הקבועה בסעיף 46ב(א) לפקודת התעבורה; רחוק מכך.

בקשת רשות הערר נדחית אפוא בזאת.

ניתנה היום, י"א באייר התשפ"ג (2.5.2023).

שׁוֹפֵט
